

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *B. J.*

Cím: *Pesti séta.*

Forrás: *Magyar Hírlap*

3p.

(Hely)

1917. II. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Pesti séta.

Hideg. Az ember csak jár-jár az utcákon, tereken, téiben, fagyban, szélben, hóban, a nappal zajában, az éjszaka zivatarában, áll-dogál, várakozik a dolgáért miatt, mert meg kell tudnia valamit, riportok és ugynevezett színes tudósítások miatt a nagy jégesarnok partján is sétálgat husz és több foknyi hideg-be, csinálja ezt az ember számos éven át, anélkül, hogy különösebb gondja lenne az időjárásra. Hideg van, legyen, hó esik, essen, szélvihar, hát szélvihar, sikos a járda, majd elmúlik. Egyszer azonban kezd észrevenni, hogy ez is, az is kellemetlen, ideges állapotot okoz. Boszankodik, hogy a hóban nehezebben tud járni és hogy ha sokat gyalogol és szűnyössé válik rajta a télikabát a sok ráhullott hó miatt, hát kiizzad, aztán köhög, vagy megfázik és akkor is köhög. Kezd figyelni az ember és mindinkább észreveszi, hogy mások is köhögnek. Mennyi köhögős emberrel találkozunk igen rövid uton. Olyan köhögések hallatszanak, amelyekről azt szokták mon-dani:

— Ugat a halál kutyája!

Csunya és izléstelen, vélik az egészségek, nem ildomos az utcán, nyilvános helyen, a hivatalban, színházban, vendéglőben, kávéházban köhögni. Aki beteg, az maradjon otthon, feküdjék le, hívasson doktort, mert különben meghal és mi értelme volna meghalni, ha más oka nincs rá, mint az, hogy beteg, ámbár általában sokan halnak meg az egyszerű ok miatt, hogy betegek. De mégis nagyon jelentékeny számban, a mostani idő-kben különösen elképzelhetetlenül sokan jár-

kálnak az utcán köhögős emberek, lázzal, hidegrázással, kezdődő tüdőgyulladásal, nem akarják elhinni, hogy otthon kellene maradniok, abba kellene hagyniok a rendes munkálkodást és arra vigyázniok, hogy meg ne haljanak. Persze, mert borzasztó lehet otthon nyögni, patikán élni, esetleg otthon is fájni, csak gyereünk ki az utcára: a műhely-be ne vegyünk tudomást a betegség orvítá-másáról, hát elindulunk.

A hideg levegő mint egy éles tör furódik a beteg tüdőbe, a lélegzés rövid, kevés és a szédülés mintha fátyolt borítana mindenre, amit az ember lát. Mégis így is az utca az élet. Nézzük, minő érdekes változások vannak. Lassan mennek az emberek az uton át. Nem kell félniük vágtató fiakkerektől, meg-bokrosodó konflislovaktól, nagyon-nagyon esendesen cammognak azok, esziük ágában sincs, hogy valakit elgázoljanak, megköszönik szegények, ha őket nem tiporja el valaki. A villamos is gondolkozva megy, meg-megáll, néha tíz tizenöt kocsi egysorjában tart pibe-nét. A legelsőnél konzilium van, egy áram-mal történt baj. Az utasok leszállanak, mennek gyalog, sőt kis humor is akad, hogy:

— Majd ha kevesebb lesz a megállóhely, kevesebbet fognak állani.

— Nemsokára ilyen baj csak este tizen-egy óráig történhetik. Maximálták a villa-mos elakadásokat. Tizenegy órán túl egy se akadhat el, mert egy se indul.

Jó. A pályaudvar felől nagy csoportok jönnek. Trénkocsik jönnek. Ezenei hoznak. Négy öt férfi, asszony, gyermek kíséri a ka-tonaszekeret.

— Szén! — kiáltják a gyermekek a jár-

dán áldogálók feje.

Egyik-másik fu elrohan:

— Megyek, szaladok haza, beteg mamá-nak megmondani, hogy hozzák már katonabácsik a szénét.

A járókelők gyönyörködve simogatják szemüikkel a fényes fekete széndarabokat. Néha a legszébb piros rózsza eszkököket vin-nének a katonaszekereken.

Kenyérrel, tejjel, szalonnával, petroleum-mal, köhögő asszonyokkal találkozol és hallod, hogy a szembejövő tudakolja:

— Kapott nagysága?

— Kaptam, hála Istennek.

— Hála Istennek.

Az emberek mind jók, mind barátságosak. Kitanítják egymást, hogy mit hol miképpen lehet kapni. Ugy el lehet hallgatni őket, hogy elfelejtjük a köhögést.

— A kocka is jó — hallani.

— A kocka?

— Igen, a kocka. Spirituszt nem lehet kapni és ha otthon nincs tűz, nincs mivel melegíteni az ételt. Akkor tessék spirituszkockát venni. Az ég. Kávét nem tud kapni. Tessék kávékockát venni. Tea helyett jó a teakocka. Tojás helyett van tojáskocka, tabletta, tetszik tudni. Aztán egyszerű limonádét lehet csinálni citrom kockából, az is tabletta. Huslevest készíthet leveskockából és tesz bele tésztakoc-kát. Mindezt megkapja a drogériában. Nem is kell sorba állani miatta.

Ime: kockavilág. Ha a derék Podmanitzky Frigyes báró élne, mit szólna hozzá. Az ő kockaruha divatjából mi lett.

A beszélgetők egyszerre szétzaladnak. Egy automobil rohant elő zajos túlkölésével. esze-

veszett vágatással. Az egyetlen intézmény, a
melyik még túlköl és robog.

Nem történt semmi baj. A diskurálgatók
megint összebujnak.

— Hogy száguldozik egy ilyen automobil!
— mérgelődik az egyik.

— És tudja-e mivel fűtik? — kérdezi a
másik.

— Mivel?

— Benzinkockával.

Aztán ők is elváltak. Hazamentek köhögni.

B. J.